

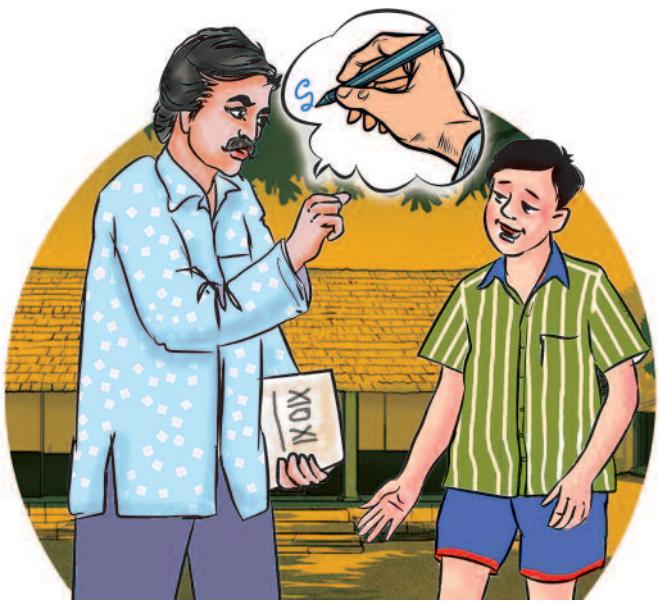
జోరాగి నుంబిట్ట, ‘గిణయాందు చెన్నాళి మాతనాడత్తిదే ఎంబుదు నిజవాదరూ సత్కావస్థే హేళ్లత్తిదే ఎంబుదరల్లి ప్రభుగాళిగా విశ్వాసపెదయ్య? అదు తల్లి కేట్టవరంతే సుఖస్నేహ హేళ్లకు దే ఎందు హేళిద.

‘ಸತ್ಯವೋ ಅಸತ್ಯವೋ ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ
ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ನಾಳೆ ನಿನ್ನ ಗಿರಿಯನ್ನು ನನ್ನ
ಬಳಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ. ನಾನು ಅದನ್ನು
ಮಾತನಾಡಿದೆ ನಿಜವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ’
ಎಂದು ರಾಜನು ಆಚಾರ್ಯನಿಗೆ ಹೀಗಿದ.

గిఫోయన్న రాజన బళిగే తేగిదుకొండు
హోదరే అదు నిజవే కేళుత్తద, తనగే
మరణిదండెయాగుత్తదెందు తిమ్మయ్య
కంగాలాద. తన్న గిఫోయను బళిగే హోగి
నడేద విషయవన్న కేళిద. 'గిఫోయన్న
కేళువుదు చేడ ఎందు నీను ఎష్టు
హేళిదరూ నాను కేళల్లిల్ల, ఈగ గిఫే
నన్న కుత్తిగెయి తనక క్తి తందిట్టదే.
ఇదరింద పారాగలు ఏనాదరూ
దారి ఇద్దరే హేళిబిదు' ఎందు కేళిద.
గిఫోయ, 'ఈగలాదరూ నినో బుద్ది బందితు
తానే? చింతిసబేడ, ఒందు ఖపాయి
మాడు' ఎందు హేళి మాడబేకాద
విషయవన్న తిళిశిద. తిమ్మయ్య ఒందు
మదకేయల్లి సేగియన్న కరిసిద నిరన్న
తుంబిశిద. మేలినిద పటాకిగలన్న
జోడిశిద. మదకేయన్న గిఫోయ పంజరద
మేలినిద కట్టిద. ముద్దురాత్రి పటాకిగలిగే
బెంంక హజ్జిద. ఆగ బరువ సద్గీహండతియన్న
కొగి, 'గుడుగు సిదిలు బరుత్తిదే. మళ్ళీ
బరువ హాగి కాణుత్తిదే' ఎందు కొగిద.
ఆగ మదకే ఒచేదు అదరల్లిరువ సేగియ
నీరు గిఫోయ మృమేలే బిభితు. ర్యాతన
హండతి, 'హౌదల్లవే, సేగియనిరిన మళ్ళీ
ఒందిదో! ఎండట.

ಮರುದಿನ ಗಿಡಯೋಂದಿಗೆ ತಿಮ್ಮಯ್ಯ
ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಹೋದ. ಗಿಡ ರಾಜನೊಂದಿಗೆ,
‘ಪುಭುಗಳೇ, ನನ್ನ ರಾತ್ರಿ ಭಾರೀ ಗುಡುಗು,
ಸಿಡಲು! ಜೊತೆಗೆ ಸೆಗಣ್ಣೆರಿನ ಮಳೆಯೂ
ಬಂದಿತ್ತಲ್ಲವೇ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿತು. ಈ ಮಾತ್ರ
ಕೇಳಿ ರಾಜನು ಹುಬ್ಬೇರಿಹಿಡ. ‘ನಿನ್ನ ರಾತ್ರಿ
ಗುಡುಗು ಇರಲಿಲ್ಲ, ಸಿಡಲೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.
ಅದಲ್ಲದೆ ಸೆಗಣ್ಣೆರಿನ ಮಳೆ ಬರುವುದುಂಟೇ?
ಆ ಮುಂಚಿ ಗಿಡ ಪನೆನೋ ಸಂಖ್ಯ ಹೇಳುತ್ತಿದೆ.
ತಿಮ್ಮಯ್ಯ ಎಮ್ಮೆ ಹಾಲು ಕಡ್ಡಿರುವುದು ಅದು
ಹೇಳಿರುವುದು ಶಾಡ ಸ್ಕ್ಯಾವಲ್’ ಎಂದು ಹೇಳಿ
ಅವನ ಮೇಲಿನ ದೂರನು ಶ್ಲಿಶಾಸ್ಕಗೊಳಿಸಿದ.

ತಿಮ್ಮುಂದು ಕಿರೀಯನ್ನು ಮನೆಗೆ ತಂದ.
 ‘ಇನ್ನು ನಿಷ್ಠೆ ಮಾತಿನಿದ ಯಾರಿಗೂ
 ಅಪಾಯ ಬರಬಾರದು. ನಿನು ಸರಿಯಾಗಿ
 ಮಾತನಾಡಬಾರದ್’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಒಂದು
 ಉಂಗುರವನ್ನು ಅದರ ಗಂಟಲಿನಲ್ಲಿ ತುರುಕೆ
 ಹೊರೆಗೆ ಹಾರಲು ಚಿಟ್ಟ.

ಶತ್ರುವಿನಿ

ಬದಲಾದ ಬರಹ

■ ಮಲ್ಕಾಚನ ಸರಥೇನಪುರ

ತ ವಾಲೂರು ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರೌಢಾಲೆಗೆ ಬಂಬತ್ತನೇ
ತರಗಿಗೆ ದಾವಿಲಾದ ವಸಿಂ ಲಾಲ್‌ಪಾಠ
ಪ್ರವಚನಗಳ ಅಸ್ತ್ರೀಯಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ, ಶಿಕ್ಷಕರ
ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರಗಳ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದ.
ವಸಿಂಲಾಲ್‌ ನೋಡಲು ಸ್ಪೃಹದ್ವಿಷಿಯೂ
ಅಗಿದ್ದ, ಅದರೆ ಅವನ ಕೈಬರಹ ಅದಕ್ಕೆ
ತಕ್ಕಿರುಧ್ವವಾಗಿತ್ತು. ಅವನ ಕ್ಷಣದ ನೋಟ್‌ನ
ನೋಡಿದ ಕ್ಷಣದ ಶಿಕ್ಷಕರಾದ ಕೆಂಪೇಗೌಡರು
ತರಗಿಯಲ್ಲಿಯೆ ‘ಆಳ್‌ ನೋಡಿದ್ದೆ ಅಲಂಕಾರ,
ಬಾಳ್‌ ನೋಡಿದ್ದೆ ಭಾಯ್‌ ಬಡಕಬೇಕು ಹಾಗಿದೆ
ನೀನ್‌ ಹ್ಯಾಂಡ್ ರೈಟಿಂಗ್’
ತನ್‌ ತಾನೆ ವೇಗ ಪಡೆದುಹೊಳ್ಳುತ್ತೆ. ಅಂತ
ಹೇಳಿದ. ಅದರ ಮೇಲೆ ಪಾರ್ ಗುಡ್ ಹ್ಯಾಂಡ್
ರೈಟಿಂಗ್, ಎಂಜಾಯ್ ಯುವರ್ ರೈಟಿಂಗ್
ಅಂತ ಅಂಗ್ಲ ಭಾವಯಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿತವಾಗಿತ್ತು.
ಅಂದಿನಿಂದ ವಸಿಂಲಾಲ್ ಶಿಕ್ಷಕರು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದ
ಹೋಮ್ ವರ್ಕ್, ನೋಟ್‌, ಪ್ರಾಚೀಕ್ರಿಯ
ವರ್ಕ್ ಎಲ್ಲವನ್ನು ನಿಥಾನವಾಗಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ
ನೋಟಿ ಬರಿಯಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಬಂದು ವಾರ
ಕಳೆಯುವವ್ಯಾರಲ್ಲಿ ಅವನ ಅರಿವಿಗೆ ಬಂತು ಅವನ
ಕೈಬರಹ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮತ್ತೆಮ್ಮೆ
ಖ್ಯಾಷಿಯಿಂದ ಬರಿಯಲ್ಲಾಗಿದ.

ಎಡ್ಡಿತ್ತ ಕೆಂಪೆಗೊಡು ಹಿಯ್ಯಾಳಿಸಿದರೆ ಸಾಲದು ಸುಧಾರಣೆಗೂ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದರು, ಅಂದು ಶನಿವಾರ ತರಗತಿಗಳು ಹೊಂದಿದ್ದ ನಲವತ್ಕ್ಕೆ ಮುಗಿದವು. ಮನೆಗೆ ಹೊರಡುವ ಮುನ್ನ ವಸಿಂಬಳ್ಳಾನನ್ನ ಸ್ಥಿರವಿ ಕೊರಡಿಗೆ ಕರೆಹಿಕೊಂಡು ‘ನೋಡಯ್ಯ ಮಾಕೆಟ್ ರಸ್ಯೇಯಲ್ಲಿ ಬೃಂದಾ ಬುಕ್ ಪ್ರಾಲೇಸ್’ನಲ್ಲಿ ಲಿಟಿಕಾರ್ ಪೆನ್ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿ. ಅಂಗಡಿಯವ ಮೂರು ಲಿಟಿಕಾರ್ ಪೆನ್ ಕೊಟ್ಟಿ. ವಸಿಂಬಳ್ಳಾ ‘ಯಾಕ್ಷಾರ್ ಮೂರ್ ಪೆನ್ ಕೊಟ್ಟಿದೀರಾ?’ ಅಂಗಡಿಯವ ‘ಹೌದು ಒಂದು ಪೆನ್ ಹತ್ತುಪ್ರಾಯ್ಯ ಕೆಡಿ ಬಾರಿ ಪೆನ್ಗಿ ಪಾರ್ ಗುಡ್ ಕ್ರಾಫ್ಟ್ ರೆಂಡಿನ್ ವಾಜಾಯ್ಯ ಯುವರ್

ಆದ್ದನವೇ ವಹಿಂಬಲ್ಲಾ ಬೃಂದಾ ಬುಕ್ಸ್‌
ಮಾರ್ಲೆಸ್‌ ಗೆ ಹೋಗಿ 'ಒಂದು ಲಿಪಿಕಾರ್' ಹೊ
ಕ್ಕೆಡ್ಡಿ ಸೂರ್ಯ'.

ಅಂಗಡಿಯವು ‘ಭಾಲಿಯಾಗಿದೆ ಬೇಕೆಬೇಕಂತೆ ಸೋಮವಾರ ತಸ್ವಿ ಕೊಡ್ದಿದೆ, ಮೂವತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಅನ್ತರೆ’ ಎಂದ. ವಸಿಂಣಲ್ಲಾ ಅಟನಿಗೆ ಮೂವತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಕೆಂಟ್ಟಿ ಮನಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದ ಸೋಮವಾರ ಬೆಳಗ್ಗೇ ಒಂಬತ್ತು ಗಂಟೆಗೆ ಬುಡಿ ಬುಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಲೇಶಿಗೆ ಹೋಗಿ